

[Hartvig Frisch.]

ning om det Valg, der lige nu har fundet Sted paa Færøerne, et Valg, som jo efter de Meddelelser, der er kommet, i alt Fald viser klart, at Regeringen kan regne med Tilslutning fra den Repræsentant, som er valgt paa Færøerne. Med Hensyn til det nyvalgte Landstingsmedlems partimæssige Stilling bliver den jo saadan, at den er noget vanskelig at forstaa, hvis man ikke erindrer, at Partidelingen paa Færøerne er opstaaet efter specielle færøske Hensyn, som krydser de Partideler, vi har i det øvrige Danmark. Man kan fra vor Side selvfølgelig kun glædes over de telegrafiske Meddelelser, som gaar ud paa, at det nyvalgte Medlem søger Tilknytning til Socialdemokratiet. I øvrigt kommer jeg ved Meddelelsen og den Form, den havde, til at tænke paa, at vi netop i disse Dage har set i den socialdemokratiske Presse, at vor Efteraarskampagne er startet under den nye Parole: Selvfølgelig Socialdemokrat, men har De Medlemskort? Jeg tror, jeg kan sige, at Valget paa Færøerne i en vis Henseende falder sammen med Socialdemokratiets nyeste Parole.

Men trods de klare Stemmetal, trods denne Valgsejr vilde det jo ikke være lykkedes for Regeringspartierne at faa det fuldkomne Flertal i Landstinget, uden ogsaa at man paa Bornholm havde faaet Lykkens Hjælp. Selve Valget var klart, de 500 Stemmer, som Regeringspartierne mønstrede mere end de andre, gjorde det til en klar Ting, hvad Bornholm ønskede, men Valgvilkaarene var jo saaledes, at uden Fru Fortunas Hjælp vilde Mandatet alligevel ikke falde til Regeringen — og uden den gamle Pottemager fra Bronzealderen. Jeg synes, det var et lykkeligt Indfald, hvem der nu end har faaet det, at man lod Loddet trække i den 3000-aarige Krukke fra Bronzealderen. Det var et smukt Indfald, siger jeg, det var at trække en Kæde fra vor gamle Oldtidshistorie og til denne vigtige, for Danmark betydningsfulde og for det danske Demokrati afgørende Begivenhed. Jeg kunde ønske, at denne Krukke kom her til Rigsdagen, at den blev stillet op ude ved Sølvskrinet, at vi kom til at se denne Hedenold-Krukke, hvoraf Demokratiet trak sit Lykkelod.

Man kan nu sige, at efter dette Valg er Oppositionens Modstand brudt i Landstinget. Et æret Medlem i dette Ting har om Oppositionens Flertal i det gamle Landsting brugt det smagfulde Udtryk, at det var en mør Pind; det var det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, der talte

om denne mør Pind, og nu er den altsaa bristet.

Det nye bliver saa de to Spørgsmaal, der melder sig: Hvad vil Regeringen, og hvad vil Oppositionen? Og dér vil jeg først gaa i Gang med den første Del af Spørgsmaalet og tale om Regeringen.

Regeringen kender sit Ansvar. Aabningstalen har i den Henseende givet fuld Besked. Jeg vil i denne Anledning udtrykke min Undren over i øvrigt, at naar vi her i Tinget sendes hjem paa Læseferie, er der omdelt paa vore Pladser de fremsatte Lovforslag og selve Finanslovforslaget selvfølgelig, men mærkeligvis ikke Aabningstalen. Det forbavser mig, jeg synes, der var god Grund til, da den jo alligevel trykkes og gaar ind i Dokumenterne, at denne Aabningstale var medgivet samtlige Medlemmer i denne Sal til hyggelig Beskæftigelse i Læseferien. Den er nemlig indholdsrig, den giver Stof til Studium og Eftertanke, og jeg vilde gerne paa mit Partis Vegne rette en varm Tak til Regeringen for det kraftige og stærke Arbejdsprogram, der her er trukket op. Der er, som den højtærede Statsminister selv udtrykte det i Aabningstalen, Stof for Rigsdagen til et Par Aar frem i Tiden. Der er ikke store Spring ud i det ukendte, men der er sund Reformpolitik inden for de erhvervspolitiske, finanspolitiske og socialpolitiske Rammer, som siden 1933 har været Grundlaget for dansk Politik, men som hidtil paa Grundlag af Landstingets Modstand ikke paa alle Punkter har kunnet fyldes ud.

Jeg vilde gerne nu sige nogle Ord om Enkeltheder i denne Aabningstale og Enkeltheder inden for dette Regeringsprogram, og dér vil jeg først og fremmest beskæftige mig med Valutacentralen, som er, kan man sige, Navet, som er Kærnepunktet i hele den danske Erhvervs politik.

Som allerede Statsministeren har bemærket i Aabningstalen, er der i de sidste Tider sket Ændringer i Valutaforholdene i Verden, og hvis Virkninger det endnu er for tidligt at spaa. Med Hensyn til Spørgsmaalet, som har rejst sig, og som er blevet grebet fra adskillige Sider, nemlig det Spørgsmaal, om denne Ændring i Valutasituationen mellem Landene kan give Anledning til at nære Forhaabninger om, at det vil betyde ogsaa en Ændring i disse Landes Kurs erhvervspolitisk set, vil jeg gerne fremhæve, at Valutaspørgsmaalet for Danmark og for vor Erhvervs politik i ganske fremtrædende Grad hænger sammen med Spørgsmaalet om vore Landbrugs-